

Anh

Nguyễn Quyết Thắng

$\text{♩} = 80$

Anh là tia nắng ấm, chiếu sáng trên trần gian. Anh là ngàn cây
(Anh là con chim) quốc, khóc nước chưa bình yên. Anh là người tha
xanh, chim hót vang trên cành. Anh là vàng trắng sáng, nằm thấp thoáng bờ
phương, ôm trái tim kiên cường. Anh là thuyền không bến, vượt sóng giữa đại
ao. Anh là bài ca dao, thưở mới yêu ban đầu.
duong. Anh là tình yêu thương, của thế nhân quanh...
(Anh là con chim đời. Là quê hương yêu
đâu. Là mái tranh rêu mờ. Anh là lời dòng sông. Anh là tình biển
đông. Là thông reo đầu ngõ. Là gió ngang lưng
đồi. Người tôi yêu mãi mãi. Người đáng yêu của tôi.
Anh là chàng thi sĩ, cất tiếng ngàn sào bi. Anh là người nông
phu, cày cấy trong sương mù. Anh là vị thiền sư, ngồi gõ trúc từ
bi. Anh là người tình si, đàn hát vang xuân thì.
Là.. là.. lá.. la.. lá.. la.. la.. la..